

“Thinh lặng và Lời nói: Con đường Phúc âm hóa”

[Chúa Nhật, 20 tháng Năm 2012]

Nguồn: <http://hdgmvietnam.org/su-diep-cua-duc-thanh-cha-benedicto-xvi-nhan-ngay-the-gioi-truyen-thong-xa-hoi-lan-thu-46/3624.114.3.aspx>

Anh chị em thân mến,

Gần đến Ngày Thế giới Truyền thông Xã hội năm 2012, tôi muốn chia sẻ với anh chị em vài suy tư về một khía cạnh của tiến trình giao tiếp giữa con người; khía cạnh ấy quan trọng nhưng đôi khi lại bị coi thường. Đó là mối tương quan giữa **thinh lặng** và lời nói mà tính cách quan trọng của nó ngày nay cần được đặc biệt nhấn mạnh. **Thinh lặng** và nói là hai khía cạnh của truyền thông cần được giữ cân bằng, tiếp nối nhau và bổ túc cho nhau để có được một cuộc đối thoại đích thực và tạo sự gần gũi sâu xa giữa người với người. Khi lời nói và sự thinh lặng loại trừ nhau, truyền thông sẽ thất bại, vì nó gây ra tình trạng hoang mang nào đó hoặc, trái lại, một bầu khí lạnh nhạt; còn nếu chúng bổ túc cho nhau một cách hài hòa, việc truyền thông sẽ đạt được giá trị và ý nghĩa.

Thinh lặng là thành phần của truyền thông mà nếu không có thì không thể có được những lời mang đậm ý nghĩa. Trong thinh lặng chúng ta lắng nghe và hiểu rõ mình hơn; trong thinh lặng tư tưởng được nảy sinh và có chiều sâu; chúng ta hiểu rõ hơn điều chúng ta muốn nói và điều chúng ta mong đợi nơi người khác, chúng ta chọn cách thức diễn đạt. Thinh lặng khiến cho người khác được nói, được bày tỏ, và để ta đừng khư khư quyết giữ lời nói, ý tưởng của mình mà không đối chiếu một cách thích đáng. Như thế, sẽ mở ra một không gian để lắng nghe nhau và một mối tương quan sâu sắc hơn giữa người với người. Chẳng hạn, trong thinh lặng sẽ có được những khoảnh khắc truyền thông xác thực nhất giữa những người yêu nhau: cử chỉ, nét mặt và thân xác là những dấu hiệu biểu lộ con người. Trong thinh lặng, niềm vui, nỗi lo, đau khổ cất tiếng nói và tìm được cách diễn tả thật đậm nét. Như thế, thinh lặng đem lại hiệu quả tích cực hơn cho truyền thông, vốn đòi hỏi sự nhạy cảm và một khả năng lắng nghe - vẫn thường cho thấy mức độ và bản chất các mối tương quan. Sứ điệp và thông tin càng nhiều, lại càng cần đến thinh lặng để phân định điều quan trọng với những điều vô bổ hoặc thứ yếu. Biết suy xét kỹ lưỡng sẽ giúp chúng ta khám phá những mối tương quan giữa các biến cố mà thoạt nhìn có vẻ như không liên hệ gì với nhau, để đánh giá, phân tích các sứ điệp; điều này giúp chúng ta có thể chia sẻ những ý kiến chín chắn và thích đáng, để xây dựng nền tri thức chung đích thực. Do đó cần xây dựng một bầu khí thuận lợi, một loại ‘hệ thống môi sinh’ có thể tạo thế cân bằng giữa thinh lặng, lời nói, hình ảnh và âm thanh.

Phần lớn hoạt động hiện nay của truyền thông được định hướng bởi những câu hỏi cần có lời giải đáp. Các bộ máy tìm kiếm và các mạng xã hội là nơi đầu tiên nhiều người tìm đến khi cần lời khuyên, ý tưởng, thông tin và những lời giải đáp. Vào thời của chúng ta, hơn bao giờ hết Internet đang trở thành nơi hỏi và trả lời – hơn nữa, con người ngày nay thường bị dội bom bằng những câu trả lời cho các thắc mắc mà họ chưa bao giờ đặt ra và các nhu cầu mà họ chưa cảm thấy. Sự thinh lặng thật là quý giá để giúp chúng ta dễ dàng phân định chính xác hầu nhận ra và chú tâm vào những vấn đề thực sự quan trọng giữa biết bao yêu cầu và lời giải đáp mà chúng ta nhận được. Tuy nhiên, trong thế giới truyền thông phức tạp và đa dạng này, có nhiều người quan tâm đến những vấn đề tối hậu của đời sống con người: Tôi là ai? Tôi biết được điều gì? Tôi phải làm gì? Tôi có thể hy vọng điều gì? Điều quan trọng là phải đón nhận những người đặt ra những câu hỏi này, bằng cách mở ra một cuộc đối thoại sâu sắc, bằng lời nói và sự trao đổi, và cả việc mời gọi suy nghĩ trong thinh lặng. Đôi khi sự thinh lặng còn nói nhiều hơn

một câu trả lời vội vã và giúp cho những người đặt câu hỏi đi sâu vào chính cuộc đời họ và mở lòng ra cho con đường dẫn đến câu trả lời mà Thiên Chúa đã ghi khắc trong trái tim con người.

Thực ra, dòng câu hỏi tuôn chảy không ngừng ấy chứng tỏ con người luôn thao thức tìm kiếm những chân lý, quan trọng ít hay nhiều, vốn đem lại cho cuộc sống một ý nghĩa và niềm hy vọng. Con người không thể hài lòng với một sự trao đổi hời hợt và vô căn cứ về những ý kiến hoài nghi và những kinh nghiệm cuộc đời: tất cả chúng ta là những người đang tìm kiếm chân lý và chia sẻ khát vọng sâu thẳm ấy, nhất là vào thời của chúng ta, khi mà “trao đổi thông tin là chia sẻ chính mình, thế giới quan của mình, niềm hy vọng và lý tưởng của mình” (Sứ điệp nhân Ngày Thế giới Truyền thông Xã hội năm 2011).

Phải chú ý đến nhiều loại trang Web, các ứng dụng và mạng xã hội khác nhau có thể giúp con người ngày nay biết sống suy tư và đặt những câu hỏi đích thực, nhưng cũng giúp họ tìm được những không gian thảnh lạng, các dịp để cầu nguyện, suy niệm hay chia sẻ Lời Chúa. Với tính chất của những tin nhắn ngắn gọn, thường không dài hơn một câu Thánh Kinh, người ta có thể diễn tả những tư tưởng sâu sắc, miễn là đừng bỏ bê việc chăm sóc đời sống nội tâm mình. Chẳng ngạc nhiên gì khi thấy rằng trong các truyền thống tôn giáo khác nhau, việc sống cô tịch và thảnh lạng là những khoảng không gian dành riêng để giúp con người không chỉ gặp lại chính mình nhưng còn gặp được Chân Lý, là điều mang lại ý nghĩa cho tất cả mọi sự. Thiên Chúa của mặc khải trong Thánh Kinh cũng nói bằng ngôn ngữ không lời: “Nhu Thánh giá của Đức Kitô cho thấy, Thiên Chúa cũng nói bằng sự thảnh lạng của Người. Sự thảnh lạng của Thiên Chúa, kinh nghiệm về sự xa cách của Chúa Cha toàn năng là một giai đoạn quyết định trong cuộc hành trình trần thế của Con Thiên Chúa, Ngôi Lời nhập thể (...) Sự thảnh lạng của Thiên Chúa kéo dài những lời Người nói trước đó. Trong những lúc tối tăm, Người nói qua mâu nhiệm của sự thảnh lạng của Người” (Tông huấn hậu Thượng Hội đồng Giám mục Verbum Domini, 21). Tình yêu cao cả đến độ hiến ban chính mình của Thiên Chúa đã lên tiếng hùng hồn qua sự thảnh lạng của Thánh giá. Sau khi Đức Kitô chết, trái đất rơi vào thảnh lạng, và ngày thứ Bảy Tuần Thánh, khi “Vị Vua đang ngủ và Thiên Chúa ngủ trong xác phàm và cho những người đã ngủ từ bao đời được trỗi dậy (x. Phụng vụ Giờ Kinh Sách, thứ Bảy Tuần Thánh), tiếng nói của Thiên Chúa vang lên, đầy yêu thương đối với nhân loại.

Nếu Thiên Chúa nói với con người ngay cả trong thảnh lạng thì trong thảnh lạng con người cũng khám phá ra khả năng nói với Chúa và nói về Chúa. “Chúng ta cần đến sự thảnh lạng ấy, sự thảnh lạng trở thành chiêm niệm và đưa chúng ta vào trong cõi thảnh lạng của Thiên Chúa và đưa chúng ta đến chỗ mà Lời, Lời cứu chuộc, sinh ra” (Bài giảng trong Thánh Lễ với các thành viên Ủy ban Thần học quốc tế, 6 tháng Mười 2006). Để nói về sự cao cả của Thiên Chúa, ngôn ngữ của chúng ta chẳng bao giờ đủ và phải nhường chỗ cho sự chiêm ngắm trong thảnh lạng. Việc chiêm niệm ấy có sức mạnh làm nảy sinh tính cấp bách của việc truyền giáo, là nghĩa vụ “thông truyền điều chúng tôi đã thấy và đã nghe” để mọi người được hiệp thông với Thiên Chúa (1 Ga 1,3). Việc chiêm niệm trong thảnh lạng ấy chìm chúng ta vào nguồn mạch Tình Yêu, một Tình yêu hướng chúng ta đến với người lân cận để cảm thông nỗi đau khổ của họ và đem đến cho họ ánh sáng của Chúa Kitô, sứ điệp sự sống của Người và ân sủng tình yêu viên mãn sẽ cứu thoát họ.

Và rồi, trong thảnh lạng chiêm niệm, Ngôi Lời vĩnh cửu - nhờ Người mà thế gian đã được tạo thành, đã tự tỏ mình ra còn mạnh mẽ hơn nữa, và chúng ta hiểu được kế hoạch cứu độ mà Thiên Chúa thực hiện bằng lời nói và việc làm trong suốt lịch sử loài người. Như Công đồng Vatican II nhắc nhở, mặc khải của Thiên Chúa “được thực hiện bằng các việc làm và lời nói có liên hệ mật thiết với nhau, theo nghĩa là các việc Thiên Chúa thực hiện trong lịch sử cứu độ biểu lộ và củng cố cả giáo huấn lẫn những thực tại được diễn tả bởi các lời; còn các lời thì công bố các việc làm và làm sáng tỏ màu nhiệm được chứa đựng trong đó” (Dei Verbum, 2). Kế hoạch cứu độ này đạt đến tột đỉnh trong con người Chúa Giêsu Nazareth, là Trung Gian và sự viên mãn của tất cả mặc khải. Người đã cho chúng ta nhận biết dung

nhan thật của Thiên Chúa Cha và bằng Thánh Giá và sự Phục Sinh của Người, Người đã đưa chúng ta ra khỏi ách nô lệ tội lỗi và sự chết để đến sự tự do của con cái Thiên Chúa. Câu hỏi cơ bản về ý nghĩa của con người tìm được câu trả lời nơi mầu nhiệm của Đức Kitô, một câu trả lời có khả năng xoa dịu nỗi khắc khoải của tâm hồn con người. Chính từ Mầu nhiệm ấy đã sinh ra sứ vụ của Hội Thánh; và Mầu nhiệm ấy thúc đẩy các Kitô hữu trở thành sứ giả của niềm hy vọng và ơn cứu độ, chứng nhân của một Tình Yêu làm thăng tiến phẩm giá con người và xây dựng công lý và hòa bình.

Thinh lặng và Lời nói. Học truyền thông là học lắng nghe và chiêm ngắm hơn là học nói; điều này đặc biệt quan trọng đối với những người tham gia vào sứ vụ truyền giáo: thinh lặng và lời nói là những yếu tố thiết yếu, gắn liền với công việc truyền thông của Hội Thánh để đổi mới việc loan báo Đức Kitô trong thế giới ngày nay.

Tôi xin phó thác tất cả công cuộc rao giảng Tin Mừng cho Đức Maria, Đấng đã thinh lặng “lắng nghe Lời Chúa và làm cho Lời ấy đơm hoa” (Kinh nguyện trong Cuộc gặp gỡ Giới trẻ tại Loretto, ngày 1-2 tháng Chín 2007), công cuộc rao giảng mà Hội Thánh đang thực thi bằng các phương tiện truyền thông xã hội.

Vatican, ngày 24 tháng Giêng 2012, Lễ Thánh Phanxicô Salêsiô
Bênêđictô XVI, giáo hoàng

(Đức Thành chuyển ngữ từ bản tiếng Pháp của Libreria Editrice Vaticana)

Kính thưa Quý vị, đặc biệt các bạn trẻ,

Trong số những người thân của chúng ta, không phải tất cả đều đã có máy điện toán (vi tính) hoặc có dùng email, hoặc đã có thể nhận được những tài liệu này.... Vì vậy, xin hãy ủng hộ chúng tôi bằng cách phổ biến tài liệu này bằng email hoặc in ra, photocopy và gửi cho người thân của Quý vị. Đặc biệt xin gửi cho những ai chưa có sử dụng Internet.

Xin chân thành cảm ơn

conggiaovietnam@gmail.com
<http://www.conggiaovietnam.net>

TÌM HIỂU SỨ ĐIỆP TRUYỀN THÔNG THẾ GIỚI LẦN 46

Nguồn: <http://www.chuacuuthe.com/archives/31456>

VRNs (16-05-2012) - Sài Gòn – Kể từ ngày Truyền thông xã hội thế giới đầu tiên, lễ Thăng Thiên năm 1966, hàng năm, các Đức giáo hoàng (ĐGH) đều có Sứ điệp cho ngày này. Năm nay, 2012, Đức Bênêđictô XVI chọn chủ đề cho sứ điệp là “Thinh lặng và Lời nói: Con đường Phúc âm hóa”, và phổ biến từ ngày lễ Thánh Phanxicô Salêsiô, ngày 24-01-2012.

Mở đầu sứ điệp, ĐGH viết: “Gần đến Ngày Thế giới Truyền thông Xã hội năm 2012, tôi muốn chia sẻ với anh chị em vài suy tư về một khía cạnh của tiến trình giao tiếp giữa con người; khía cạnh ấy quan trọng nhưng đôi khi lại bị coi thường. Đó là mối tương quan giữa thinh lặng và lời nói mà tính cách quan trọng của nó ngày nay cần được đặc biệt nhấn mạnh. Thinh lặng và nói là hai khía cạnh của truyền thông cần được giữ cân bằng, tiếp nối nhau và bổ túc cho nhau để có được một cuộc đối thoại đích thực và tạo sự gần gũi sâu xa giữa người với người. Khi lời nói và sự thinh lặng loại trừ nhau, truyền thông sẽ thất bại, vì nó gây ra tình trạng hoang mang nào đó hoặc, trái lại, một bầu khí lạnh nhạt; còn nếu chúng bổ túc cho nhau một cách hài hòa, việc truyền thông sẽ đạt được giá trị và ý nghĩa”.

Điều ĐGH muốn bàn trong sứ điệp này “đó là mối tương quan giữa thinh lặng và lời nói”. Theo Đức Bênêđictô XVI thì “khi lời nói và sự thinh lặng loại trừ nhau, truyền thông sẽ thất bại, vì nó gây ra tình trạng hoang mang nào đó hoặc, trái lại, một bầu khí lạnh nhạt; còn nếu chúng bổ túc cho nhau một cách hài hòa, việc truyền thông sẽ đạt được giá trị và ý nghĩa”.

Như vậy ý tưởng đầu tiên ĐGH đề cập đến “thinh lặng” và “lời nói” trong sự liên quan mật thiết không thể “loại trừ nhau”, mà bổ túc cho nhau.

Gần đây không biết có ai hay tổ chức nào công khai chủ trương “nói nhiều” hay phát huy tối đa “lời nói” hay không, nhưng “thinh lặng” thì có người chủ trương. Không biết khi chủ trương thinh lặng thì những người chủ trương chọn hướng đi vào hoang địa để nghe tiếng Chúa như Elia, như Gioan Baotixita hay sao. Hay vẫn ở giữa cuộc đời để lắng nghe thấu đáo cuộc đời, rồi sau đó sẽ “nói” tức là hành động?

Mấy hôm rồi, trên Internet lẫn báo giấy, ở quán cà phê góc đường hay trên toà giảng, rất nhiều người bàn đến vụ bệnh viện tỉnh Gia Lai chẩn đoán thai nhi bị khuyết tật, nên phải phá. Thai phụ đi Sài Gòn khám, cũng nghe bác sĩ ở Sài Gòn phán như thế. Thế rồi về bệnh viện Chư Sê, Gia Lai, phá thai, nhưng khi mang thai nhi đi chôn, thì mới phát hiện đó là một đứa bé đang sống và không hề có bất cứ khuyết tật nào. Vợ vã đưa cháu bé đi cấp cứu, nhưng vì chưa đủ tháng đã phải ra đời, lại không được chăm sóc đặc biệt ngay từ đầu, nên cháu đã qua đời sau khi đến bệnh viện tỉnh.

Hôm qua, “Thạc sĩ – Bác sĩ Hà Tô Nguyên, Trưởng Khoa chẩn đoán hình ảnh Bệnh viện Từ Dũ (TP HCM) cho rằng, trong trường hợp thai nhi bị kích sinh non để bỏ do chẩn đoán dị tật thì chưa thể vội kết luận kết quả siêu âm thai là sai”. Theo bà Nguyên: “Bé sinh ra với cơ thể lành lặn trong khi siêu âm dị tật, là chuyện thường bởi bên cạnh những dị tật có thể nhìn thấy trong siêu âm, thai nhi còn có thể mắc những tật ở bên trong như não, tim không thể nhìn thấy”. Bà Nguyên lại còn khẳng định “theo quy định của ngành y, với những dị tật không thể điều trị triệt để sau khi bé chào đời, bác sĩ có thể tư vấn cho sản phụ bỏ thai. Đây là việc làm đúng vì bé chào đời cũng không thể sống hoặc sống bình thường như bao trẻ khác”.

Chúng tôi thật sự không biết bà thạc sĩ nói đến “quy định của ngành y” ở phát biểu này là quy định nào? Do ai ban hành, khi nào, và có tác động điều chỉnh đến những ai, trong những trường hợp nào?

Những quý vị chủ trương “thinh lặng” đã nghe được gì qua biến cố này? Hay đây là chuyện liên quan đến trẻ con thì có gì mà quan trọng? Hoặc đây là chuyện y đức, chuyện liên quan đến sự điều tiết xã hội, liên quan gì đến Giáo hội mà lên tiếng?

ĐGH kêu gọi “thinh lặng” để nhận diện đúng sự việc, để “nói” đúng, nói cho ra Tin Mừng chứ ngài không chủ trương im lặng cầu an, im lặng khiếp sợ, im lặng đồng lõa.

Thật sự, chuyện này có thể ngăn chặn được nếu khi Pháp lệnh Dân số và Nghị định hướng dẫn thực thi nó ra đời, có nhiều tổ chức xã hội, nhiều cộng đồng lên tiếng yêu cầu phải bỏ đi quy định cấm sinh con thứ ba thì chắc chắn tình trạng phá thai không tăng khủng khiếp như hiện nay, các bác sĩ sẽ không bị buộc làm theo những quy định trái với lời thề Hippocrates: “Tôi sẽ không trao thuốc độc cho bất kỳ ai, kể cả khi họ yêu cầu và cũng không tự mình gợi ý cho họ; cũng như vậy, tôi cũng sẽ không trao cho bất cứ người phụ nữ nào những thuốc gây sẩy thai” (ở cuối bài có toàn văn lời thề Hippocrates).

Trong chiến dịch tranh cử tổng thống (nhiệm kỳ thứ hai) của ông Obama, ông công khai ủng hộ hôn nhân đồng tính. Tức thời Hội đồng giám mục Hoa Kỳ đã lên tiếng phản đối sự ủng hộ phi luân đó.

An Thanh, CSsR

Lời thề Hippocrates

- *Tôi xin thề trước Apollon thần chữa bệnh, trước Æsculapius thần y học, trước thần Hygieia và Panacea, và trước sự chứng giám của tất cả các nam nữ thiên thần, là tôi sẽ đem hết sức lực và khả năng để làm trọn lời thề và lời cam kết sau đây:*
- *Tôi sẽ coi các thầy học của tôi ngang hàng với các bậc thân sinh ra tôi. Tôi sẽ chia sẻ với các vị đó của cải của tôi, và khi cần tôi sẽ đáp ứng những nhu cầu của các vị đó. Tôi sẽ coi con của thầy như anh em ruột thịt của tôi, và nếu họ muốn học nghề y thì tôi sẽ dạy cho họ không lấy tiền công mà cũng không giấu nghề. Tôi sẽ truyền đạt cho họ những nguyên lý, những bài học truyền miệng và tất cả vốn hiểu biết của tôi cho các con tôi, các con của các thầy dạy tôi và cho tất cả các môn đệ cùng gắn bó bởi một lời cam kết và một lời thề đúng với Y luật mà không truyền cho một ai khác.*
- *Tôi sẽ chỉ dẫn mọi chế độ có lợi cho người bệnh tùy theo khả năng và sự phán đoán của tôi, tôi sẽ tránh mọi điều xấu và bất công.*
- *Tôi sẽ không trao thuốc độc cho bất kỳ ai, kể cả khi họ yêu cầu và cũng không tự mình gợi ý cho họ; cũng như vậy, tôi cũng sẽ không trao cho bất cứ người phụ nữ nào những thuốc gây sẩy thai.*
- *Tôi suốt đời hành nghề trong sự vô tư và thân thiết.*
- *Tôi sẽ không thực hiện những phẫu thuật mở bàng quang mà dành công việc đó cho những người chuyên.*
- *Dù vào bất cứ nhà nào, tôi cũng chỉ vì lợi ích của người bệnh, tránh mọi hành vi xấu xa, cố ý và đòi bại nhất là tránh cám dỗ phụ nữ và thiếu niên tự do hay nô lệ.*
- *Dù tôi có nhìn hoặc nghe thấy gì trong xã hội, trong và cả ngoài lúc hành nghề của tôi, tôi sẽ xin im lặng trước những điều không bao giờ cần để lộ ra và coi sự kín đáo trong trường hợp đó như một nghề vụ.*
- *Nếu tôi làm trọn lời thề này và không có gì vi phạm tôi sẽ được hưởng một cuộc sống sung sướng và sẽ được hành nghề trong sự quý trọng mãi mãi của mọi người. Nếu tôi vi phạm lời thề này hay tôi tự phản bội, thì tôi sẽ phải chịu một số phận khổ sở ngược lại.*

Nguồn Wikipedia

SIÊU ÂM SAI KHIẾN MỘT BÉ GÁI MẤT CƠ HỘI SỐNG

Nguồn: <http://vnexpress.net/gl/suc-khoe/2012/05/sieu-am-sai-khien-mot-be-gai-mat-co-hoi-song>

Siêu âm cả ở bệnh viện tại Gia Lai lẫn TPHCM đều cho kết quả thai nhi dị tật, gia đình sản phụ quyết định bỏ con khi thai được 7 tháng tuổi.

Sản phụ được hỗ trợ sinh sớm tại một phòng khám tư ở thị trấn Chư Sê, tỉnh Gia Lai tối 13/5. Khi cháu bé chào đời, cả gia đình và bác sĩ đều không kiểm tra kỹ, lập tức đưa cháu ra nghĩa địa chôn cất. Song khi đến đây, mọi người phát hiện bé vẫn còn hô hấp và không hề có dấu hiệu bệnh tật như kết quả siêu âm. Cháu bé lập tức được đưa đến cấp cứu tại khoa Nhi, Bệnh viện đa khoa tỉnh Gia Lai, trong tình trạng sức khỏe nguy kịch. Đêm qua, bé đã tử vong.

Người nhà cho biết, trong quá trình mẹ cháu mang thai, kết quả siêu âm tại Gia Lai được chẩn đoán là thai nhi bị dị tật nên khuyên gia đình đưa vào bệnh viện TP HCM để kiểm tra lại. Đã nhiều lần, mẹ cháu kiểm tra ở một bệnh viện tại TP HCM. Tại đây, kết quả chẩn đoán của bác sĩ cũng cho rằng thai nhi bị dị tật và khuyên gia đình nên phá thai này.

Cháu bé khi được cấp cứu tại Bệnh viện đa khoa tỉnh Gia Lai. Ảnh: Thanh Luận.

Tin lời bác sĩ, vợ chồng đã thống nhất [đồng ý với nhau] và quyết định đến phòng khám tư ở địa phương để phá thai. "Cũng vì quyết định bỏ đứa bé nên khi cháu chào đời, cả bố mẹ lẫn bác sĩ cũng không kiểm tra kỹ lưỡng tình trạng sức khỏe bé mà mang đi chôn cất ngay", người nhà giải thích.

Theo bác sĩ Phan Vương Quân, Khoa hồi sức cấp cứu nhi, Bệnh viện đa khoa tỉnh Gia Lai: cơ thể

cháu bé lúc mới nhập viện không có biểu hiện dị tật, rốn chưa được kẹp, tình trạng sức khỏe yếu, thờ rên, da tái, phản xạ kém, da nhiều chất gầy; tim, phổi bình thường, nhiệt độ cơ thể thấp 35°C.

"Cháu bé sinh non là một bé gái đã được 7 tháng tuổi, cân nặng 2.2 kg, được chăm sóc không đúng quy cách khi sinh nên sức khỏe kém và đã tử vong đêm qua", bác sĩ Quân cho biết.

Gia đình sản phụ đang định kiện các bệnh viện cho kết quả siêu âm thai nhi sai lệch khiến con gái họ mất cơ hội sống.

Thanh Luận

Nguồn: Internet E-mail by conggiaovietnam@gmail.com chuyển

Đăng ngày Thứ Năm, 17th, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND, QL-VNCH